

בית המשפט המחוזי מרכז

ת"א 3129-09-07

לפני: כב' השופטת הילה גרסטל, נשיאה

המבקשות:
1. בלהה אגוזי
2. מועצה מקומית כוכב יאיר

נ ג ד

המשיבה: יעל שרר

המשיב הפורמלי: משה שרר

החלטה

לפני בקשה לדחיית התובענה נגד מבקשת 1 על הסף (להלן: "הבקשה").

1. רקע:

- (א) המשיבה הגישה תביעת נזיקין נגד המשיב הפורמלי (להלן: "האב") ונגד המבקשות בגין נזקים שנגרמו לה, לטענתה, כתוצאה מהתעללותו המינית בה ובשל אי מתן טיפול ראוי מצידה של מבקשת 1 (להלן: "המבקשת"), שהועסקה אותה עת כמנהלת הלשכה לשירותים חברתיים במחלקת הרווחה על ידי מבקשת 2 (להלן: "המועצה").
- (ב) האב והמבקשות הגישו כתב הגנה. המבקשות טענו בכתב ההגנה, בין היתר, להתיישנות התביעה וכן עתרו לדחייתה או למחיקתה על הסף. המבקשות שלחו הודעה לצדדים שלישיים, לגב' רחל לוין איגר מלשכת הרווחה המחוזית ולמשרד הרווחה.
- (ג) המבקשות הגישו אף בקשה לדחיית התובענה על הסף, זו הבקשה דגן ולאחר שהוגשו התגובות- הגיעה העת ליתן החלטה.
- (ד) להשלמת התמונה יצויין כי- ביום 9.1.01 הוגש כתב אישום בבית משפט השלום בכפר סבא נגד האב באשמת מעשה מוגנה במשיבה, בתו (להלן: "התיק הפלילי"). ביום 16.6.02 הרשיע בית משפט השלום את האב במעשים המיוחסים לו וגזר עליו, בין היתר, 3 שנות מאסר. האב ערער הן על הכרעת הדין הן על גזר הדין בבית המשפט המחוזי בתל אביב, וערעורו נדחה ביום 9.10.03 על שני חלקיו.

2. טענות הצדדים:

- (א) המבקשות טוענות בבקשה שהמבקשת הועסקה על ידי המועצה במועדים הרלוונטיים וכל פעולותיה נעשו שלא בזדון, ביודעין או תוך כוונה לגרימת נזק למשיבה ועל כן על פי

עמוד 1 מתוך 4

בית המשפט המחוזי מרכז

ת"א 3129-09-07

סעיפים 7א ו- 7ג לפקודת הנזיקין [נוסח חדש] (להלן: **"הפקודה"**) לא קמה חבות אישית נגדה שכן זכאית היא לחסינות.

(ב) המשיבה טוענת בתגובתה שסעיף 7א(א) לפקודה אמנם מקנה חסינות לעובד ציבור אך מצוי בו סייג להפעלת הוראת חסינות אותו יש להפעיל בענייננו, עת נהגה המבקשת בשוויון נפש לאפשרות גרימת הנזק למשיבה.

(ג) המשיבה טוענת עוד שבהתנהגותה של המבקשת, שנמנעה מעריכת תיעוד תוכן פגיוותיה עם המשיבה והוריה, פרט לתרשומת אחת, ובחרה שלא לפנות למשטרה וזאת לאחר שהכינה את המשיבה לחקירת ילדים לצורך פנייה למשטרה, לא ערכה מבדקים פסיכולוגיים למשיבה כפי שהמליצה ולאחר שעברה המשיבה עם אמה למקום מגורים חדש פסקה מלעקוב אחר מצבה ואף לא עדכנה את שירותי הרווחה במקום המגורים החדש בדבר מצב המשפחה.

(ד) המבקשות טוענות בתגובתן לתגובת המשיבה שאין כל רלוונטיות לשאלת האחריות בנוזיקין, בה דנה המשיבה בתגובתה, כאשר עסקינן בחסינות עובד ציבור ובעיקר לאחר שהמועצה אישרה שהמבקשת הועסקה על ידה במועדים הרלוונטיים ואף הצטרפה לבקשה תוך הבטחה שתישא בכל פיצוי, אם כזה ייפסק, בגין חבותה של המבקשת. המבקשות ממשיכות וטוענות שמשלא טענה המשיבה לחוסר תקינותה של הודעת הכרה זו במבקשת, דין הבקשה להתקבל.

האב בתגובתו הותיר ההחלטה בבקשה לשיקול דעתו של בית המשפט.

3. דיון והכרעה:

לאחר שעינתי בבקשת הדחייה, בתגובת המשיבה ובתגובת המבקשות לתגובה החלטתי לדחות את הבקשה.

(א) סעיף 7א לפקודה מורה באילו מקרים תוקנה חסינות לעובד ציבור, וזו לשונו:

"7א. חסינות עובד הציבור

- (א) לא תוגש תובענה נגד עובד ציבור על מעשה שעשה תוך כדי מילוי תפקידו השלטוני כעובד ציבור, המקים אחריות בנוזיקין; הוראה זו לא תחול על מעשה כאמור שנעשה בידועין מתוך כוונה לגרום נזק או בשוויון נפש לאפשרות גרימתו במעשה כאמור.
- (ב) אין בהוראות סעיף קטן (א) כדי לגרוע מאחריותה של המדינה או של רשות ציבורית לפי סעיפים 13 ו-14 ולפי כל דין.
- (ג) החסינות לפי סעיף זה תחול גם על מי שהיה עובד ציבור בעת ביצוע המעשה נושא התובענה."

(ב) הרציונל שניצב בבסיס סעיף 7א(א) לפקודה, אליו מצטרף סעיף 7ג לפקודה, הוא הגנה על עובדי ציבור מפני אחריות בנוזיקין על מעשים שנעשו במסגרת מילוי תפקידם, כדי למנוע הרתעת יתר ועיוות בשיקול דעתם. דברי ההסבר להצעת החוק לתיקון פקודת הנזיקין (מס' 10) (אחריות עובדי הציבור), התשס"ג – 2002 (להלן: **"הצעת החוק"**),

בית המשפט המחוזי מרכז

ת"א 3129-09-07

מבהירים את תכליתו כהכרה במעמדם המיוחד של עובדי הציבור ורצון להרחיב את ההגנה עליהם גם למקרים בהם לא פעלו באופן זדוני, אלא לחייבם בנזק אך במקרים בהם פעלו ביודעין מתוך מטרה לגרום נזק או מתוך אדישות לאפשרות זו. שיקול נוסף הוא כלכלי, היינו להטיל את חובת הפיצוי על הגוף בעל היכולת הכספית ובעל המנגנון לו היכולת למנוע את הנזק. יחד עם הרצון בהרחבת ההגנה הניתנת לעובדי הציבור, בהצעת החוק נאמרו הדברים הבאים:

"...עם זאת לא ניתן להסתפק רק בהקניית חסינות לעובדי ציבור ויש להשלים את ההסדר משני היבטים: הראשון, דאגה לכך שהנפגע מפעולת עובד הציבור יזכה לפיצוי, והשני, מניעת אדישות של עובד הציבור לדרך פעולתו, לאחר שהוסר החשש מפני תביעה אישית בנזיקין". (הדגשה שלי- ה.ג.)

(ג) בענייננו, לבקשה צורפה הודעת המועצה, החתומה על ידי יועצה המשפטי, מר אלון אשר, בה מבוקשת ההכרה בחסינות המבקשת כעובדת מטעמה. המועצה אף הצהירה שתשיא בכל פיצוי שיפסק במידה ותחויב המבקשת בתום ההידיעות המשפטיות. אלא שבכך לא די, שהרי יש לבחון אם המבקשת נהגה כאמור ביודעין מתוך כוונה לגרום נזק או בשוויון נפש לאפשרות גרימתו במעשה כאמור.

(ד) משכך, יש לבחון האם נטען בכתב התביעה שהמבקשת פעלה במעשיה ביודעין, מתוך כוונה לגרום נזק או בשוויון נפש לאפשרות גרימתו.

בכתב התביעה נטען שהמבקשת נהגה בשוויון נפש לאפשרות גרימת הנזק. בסעיף 21 לכתב התביעה מפרטת המשיבה את טענותיה נגד המבקשת, שרובן ככולן, מופנות כלפי הדרך בה טיפלה במשיבה במסגרת עבודתה כעובדת סוציאלית ובכללן- הימנעות מעריכת ברור מקצועי לנוכח דיווח על חשדות למעשים מגונים, אי זימונם של מומחים לנוער שיעריכו את מצבה של המשיבה, עריכת עימות יזום בין האב למשיבה שהחמיר את מצבה הנפשי, הימנעות מתייעוד המפגשים והשיחות שנערכו עם המשיבה, חוסר מעקב אחר יישום המלצותיה והיעדר מעקב על אופן הטיפול במשיבה בידי רשויות הרווחה במקום מגוריה החדש, ולבסוף- אי פנייתה של המבקשת למשטרה.

(ה) כאמור, גרסתה העובדתית של המשיבה מתבססת על כך שהמבקשת פעלה בשוויון נפש לאפשרות גרימת הנזק לה, וטענה מעין זו, יש בה, לטעמי, כדי למנוע מהמבקשת, בשלב מקדמי זה, הגנה בנזיקין כעובדת ציבור, על דרך של סילוק התובענה נגדה על הסף.

(ו) מסקנתי זו מקבלת משנה תוקף נוכח דברי הביקורת הנוקבים, בלשון המועטה, שנאמרו בהכרעת הדין מיום 16.6.02 בתיק הפלילי על דרך טיפולה של המבקשת במשיבה, ואביא מקצתם:

עמוד 3 מתוך 4

בית המשפט המחוזי מרכז

ת"א 3129-09-07

" אין זה ממנהגי להעריך תפקודו ואופיו של עד כשאין הדבר דרוש להכרעה בעניין בו מעיד העד.

ואולם בענייניו, הדבר נדרש הן לצורך ההכרעה והן משום שמוצאת אני כי מחובתי להביע ולו מורת רוח מאופן הטיפול של בלהה בתלונה שהועברה אליה ובפרט נוכח העובדה שהיא עדין משמשת בתפקיד מנהלת מחלקת הרווחה בישוב כוכב יאיר.

... אמירותיה אלה של בלהה אינן מתיישבות עם חומר הראיות ולצדדי אף לא עם תפקידה והאמון הניתן בה בעת מילוי תפקידה.

...אכן מי שאינו מסוגל למלא תפקיד חשוב, קשה ותובעני זה אולי ראוי שלא יעשה כן כלל, ולא ישלה את הסביבה הנותנת בידי אמוון רב כי הוא מבצע תפקידו."

בנסיבות אלו, המתוארות הן בכתב התביעה הן בהכרעת הדין, נראה שיש לאפשר למשיבה להוכיח טענותיה האם אכן נהגה המבקשת בשוויון נפש, ולצורך כך לאפשר שמיעת עדויות והבאת ראיות, ועל כן אין במקרה דנן הצדקה למחיקת התביעה נגד המבקשת על הסף.

4. סוף דבר:

אני דוחה את הבקשה.

המבקשת תשא בהוצאות המשיבה וכן בשכ"ט עו"ד בסך 5,000 ₪+ מע"מ.

המזכירות תשלח עותק מהחלטה זו לב"כ הצדדים לבקשה בדואר רשום.

ניתן היום, י"ג אייר תשס"ח (18 מאי 2008) בהעדר הצדדים.

בלהה ארסול

הילה גרסטל, שופטת - נשיאה

הוקלד על ידי .....